

РЕШЕНИЕ

№ 5404

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Калинка Илиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4486** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 77659 от 27. 04. 2020 г. по НАХД № 15908 / 2017 г., Софийски районен съд, НО - 16 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 16-4332-021438 / 25. 11. 2016 г. издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на К. В. П., е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на П., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е постъпила писмена молба, с която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите П. и Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 16. 10. 2016 г., около 23.35 часа, в [населено място] на [улица], с посока от [улица] към [улица], жалбоподателят П. управлявал лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с ДК [рег.номер на МПС] и под моста на [улица], при извършена проверка се установява, че няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

На 17. 10. 2016 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 16-4332-021438 / 25. 11. 2016 г. от зам. началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

С обжалваното наказателно постановление, на физическото лице К. П. е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Съгласно чл. 638, ал. 3 от КЗ, лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

В случая е безспорно, че автомобила е собственост на друго лице, но същия е бил управляван от жалбоподателя. В съответствие със законовата норма, правилно от страна на районния съд е констатирано, че така посочена норма се отнася не само за притежателя на автомобила, но и за лицето, което го управлява без да представи изискуемата задължителна застраховка, какъвто е настоящия случай.

По делото безспорно е установено, че на 16. 10. 2016 г., около 23.35 часа, когато е извършено нарушението, управлявания от жалбоподателя лек автомобил не е имал задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, като последната такава е изтекла на 09. 10. 2016 г.

Дори и след установяването на нарушението, ако жалбоподателят е сключил такава застраховка, това не води до несъставомерност на нарушението, както и не обуславя налагането на по-леко наказание, тъй като наказанието е определено в минимален размер.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, въззивния съд е постановил правилно решение.

В същото време, подадената касационна жалба е изцяло бланкетна и в нея не се сочат касационни основания, поради което и такива не се обсъждат. Доводите за установени факти след връщане на делото за ново разглеждане, очевидно не касаят настоящия

случай, тъй като няма такова. Неоснователни са и доводите за вътрешно противоречие на въззивното решение, като такова не се констатира от касационната инстанция. В същото време, правилно от страна на СРС е прието, че субект на нарушението е именно водача, независимо че не е собственик на автомобила.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 77659 от 27. 04. 2020 г. по НАХД № 15908 / 2017 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.